

Til Socialudvalget

Københavns Kommune

København, den 18.06.2015

Vedr.: Den konkrete fortolkning af de fem principper på Aktivitets- og Samværstilbudsområdet.

De fem principper (SUD 21/1 – 2015)

1. Den fremtidige brugergruppe i socialpsykiatrien skal opleve, at aktivitets- og samværstilbuddene i højere grad styrker københavnere med sindslidelses individuelle recoveryproces.
2. Københavnerne med sindslidelse skal opleve større sammenhæng mellem aktivitets- og samværstilbuddene og de øvrige støttetilbud i socialpsykiatrien.
3. Københavnerne med sindslidelse skal inkluderes i det ordinære samfundsliv.
4. Københavnerne med sindslidelse skal i højere grad opleve at få en sammenhængende støtteindsats på tværs af forvaltninger og sektorer.
5. Bedre udnyttelse af ressourcerne ved at have færre men større aktivitets- og samværstilbud.

De fem ovenstående principper er mig bekendt allerede vedtaget. Ved første syn ser det egentlig meget fornuftigt ud. Det der bekymrer mig er, hvordan Socialforvaltningen vil fortolke og konkret anvende disse principper. Jeg vil lige bemærke, at citaterne i nedenstående kommer fra en præsentation af SOF den 10. juni 2015.

Kommentar til ad 1)

Der forslås konkret af SOF

- ”at samle og nytænke tilbud til unge psykisk sårbare”
- ”fortsættelse af et enkelt tilbud særligt målrettet lidt ældre borgere med sindslidelse”

De konkrete forslag til princip nr 1 føles aldersdiskriminerende, fordi der lægges op til at et enkelt tilbud ud af 16 væresteder er særligt målrettet til lidt ældre borgere med sindslidelse. Ifølge socialforvaltningen regnes lidt ældre borgere fra 45 år og opefter. Det er ikke særlig betryggende, fordi gruppen af sindslidelse som er 45 år og opefter er formentlig større end 5 % af de samlede mængde af voksne med sindslidelser i Københavns Kommune. Bliver de sindslidende over 45 år afskrevet - parkeret?

Jeg selv er 47 år. Kan jeg så kun komme på et værested eller må jeg også bruge de 15 andre væresteder?

Hvis det ene værested, som er særligt målrettet til lidt ældre borgere med sindslidelse ligger fx i den anden ende af byen, så er jeg på den. Nærmiljøet betyder meget for en person med sindslidelser. Den gode daglige vane og rutine er med til ofte at borgerne med sindslidelser holder sig i gang og ikke bliver isoleret. Det er svært når man har det dårligt at tage helt til den anden ende af byen, hvis det værested, man må komme på ligger der. Selvfølgelig kan borgeren måske følges nogle gange i sådan situationer. Også når borgeren kender turen, så kan det være uoverskueligt, når man har det dårligt. Det er ingen optimal situation.

Kommentar til ad 4)

Der forslås konkret af SOF

- ”Hvert af byens fire socialpsykiatriske centre bliver faglig tovholder for et spor.”
- ”Sporene er:
 - Udvikling ift psykisksårbare unge, uddannelse og beskæftigelse
 - Udvikling ift livsstil og sundhed
 - Udvikling ift metodisk udvikling af relevante strukturerede forløb
 - Udvikling ift samvær, netværk og aktive københavnere”

Igen mener jeg, at det konkrete forslag fra SOF føles aldersdiskriminerende. Jeg kan godt se, at der skal satses på de unge, fordi de vil også blive ældre med tiden. Det er vigtigt ikke at udelukke de ældre borgere med sindslidelser, hvis de gerne vil uddanne sig eller også arbejde i det omfang, som de kan og har overskud til. Vigtig er dog uanset alder, at der ikke lægges for meget pres på den psykisk sårbare, fordi det kan give bagslag og virke som stopklods i forhold til den ønskede fremgang og udvikling. Det er dog godt med tilbud og muligheder, så den enkelte kan komme videre.

Vigtigt i forhold til de nævnte fire spor er, at et spor ikke er begrænset geografisk til et byområde. Det kan jeg frygte, når SOF foreslår ”Hvert af byens fire socialpsykiatriske centre bliver faglig tovholder for et spor.” Sindet er en samlet enhed, og splitter man tilbuddene op, som SOF lægger op til med disse spor, taber man viden omkring den enkelte borger med sindslidelse på gulvet. Medarbejderne det enkelte sted – under det enkelte spor vil ikke kende borgeren så godt end når sporene er samlet. Som nævnt under kommentar ad 1) er det igen det manglende nærmiljø, som vil være problematisk.

Formuleringen ”relevante strukturerede forløb” lyder godt, men hvordan ser virkeligheden ud for de fleste borgere med sindslidelser. Det er vigtig at huske på udviklingen - fremgangen hos en borger med sindslidelse ikke er en lineær proces og kan være forskelligt fra borger til borger. Ofte sker en udvikling i etaper og nogle gange kan det også gå baglæns før det går forlæns igen. Og når forløbene så også skal dokumenteres, så er der mere papirarbejde og mindre fokus på mennesket.

Ordet ”relevante” giver mig simpelthen kuldegysninger for hvem vurderer, hvad det er relevant. Er det en som sidder bag et skrivebord og som har begrænset kendskab til borgeren eller er det en som har et godt kendskab, dvs. kender borgeren fra det daglige.

Kommentar til ad 5)

Jeg mener, at en centralisering og sammenlægning af værestederne vil føre til, at borger med sindslidelser vil have endnu sværere at komme ud af døren, dvs der er større fare for isolation, og dermed at sygdommen forværres igen. Forværres sygdommen så vil der være flere indlæggelser – det vil koste samfundet flere penge. At man har noget man kan komme ud til i sit nærmiljø er meget vigtigt især når man har det dårligt. Jeg kan helt klart have min tvivl hvor vidt SOF har konsulteret fagpersonale i forhold til denne centralisering hermed mener jeg psykiatere. For mange psykisk syge har svært ved at overskue store enheder og mange mennesker, når de har det dårligt.

Afsluttende kommentar:

Den omstrukturering, man er i gang med skal helst ikke give bagslag. Intentionerne er uden tvivl gode. Jeg er positiv indstillet overfor enkelte målrettede tilbud. Det er vigtig ikke at glemme brede og fleksible tilbud, for ellers er jeg bange for, at man vil tabe større dele af den nuværende og kommende målgruppe på gulvet.

Med venlig hilsen

Heike

bruger af Mamma Mia

medlem af styringsgruppe for projektet ”Minvej” og ”Den gode flytning”

medlem af brugerpanel for projektet ”FriNova”

elevrepræsentant i bestyrelsen af ”Mamma Mia Nabo Skolen”

frivillig på ASPA HFflex